

“Wij leven met elkaar op de Nederlandse bodem en deze bodem levert een cruciale bijdrage aan de realisatie van maatschappelijke opgaven op het gebied van voedselvoorziening, biodiversiteit, drinkwatervoorziening, klimaat en energie.”

Dit schreef staatssecretaris Van Veldhoven op 11 december 2018 aan de voorzitter van de Tweede Kamer. Het is een hoopgevend begin van een brief over onze omgang met grondstromen. De staatssecretaris erkent hiermee het grote, integrale belang van een goede bodemkwaliteit. Een goede bodemkwaliteit is onlosmakelijk verbonden met een gezond bodemleven. Bodembeestjes zorgen onder meer voor het omzetten van organisch materiaal in humus en voedingsstoffen. Dat bevordert de bodemvruchtbaarheid en draagt bij aan het vastleggen van kooldioxide uit de atmosfeer. De staatssecretaris gaat niet in op het belang hiervan. Dat is niet zo vreemd, want de brief gaat over grondstromen. Met haar openingszin geeft de staatssecretaris aan dat bodem zoveel meer is dan een paar partijen hergebruiksgrond.

Een week later nam de Tweede Kamer de Aanvullingswet bodem Omgevingswet aan. Tijdens de discussie ging het vooral over het ongedaan maken van gevallen van bodemverontreiniging en over de zorg of gemeenten wel over voldoende kennis beschikken. Helaas werd geen woord besteed aan de mooie openingszin uit de brief van de staatssecretaris. Het woord bodemecologie is niet uitgesproken. Ook dit is niet zo vreemd, want in de toelichting op de Aanvullingswet komt dit onderwerp niet aan bod. Wat mij betreft een grote omissie.

Naar aanleiding van kritiek daarop kwam het antwoord dat het gemeenten vrij staat om hier aandacht aan te besteden. Ik vind dit wel heel mager. Zoiets zou je ook kunnen roepen over bodemsanering of over grondstromen.

Naar mijn oordeel verdient het bevorderen van de bodemecologie in het ganse land minstens zoveel aandacht als het ongedaan maken van plaatselijk bodemverontreiniging of het plaatselijk opbrengen van hergebruiksgrond.